

Forfatter: Topsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra I SOLSKIN

Citation: Topsøe, Vilhelm: "Udvalgte Skrifter", i Topsøe, Vilhelm: *Udvalgte Skrifter*, udg. af VILH. ANDERSEN ; HELGE TOPSØE-JENSEN , 1923, s. 55. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-topsoe01-shoot-idm140237637959360/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte Skrifter

Situationen blev alvorlig for Ludvigsen, det var aabensbart, at Stemningen hos de tilstedeværende Borgere vaklede i en betydelig Grad, og at man begyndte at mistænke ham for ikke at være uden positiv Skyld i Danmarks Ulykker. Han tog imidlertid Sagen roligt, rettede med Værdighed paa sine Brillen, gjendrev i logisk Orden de rejste Beskyldninger, og idet han talte sig varmere og varmere, sluttede han med at gøre Kancelliraaden og Postmesteren personlig ansvarlige for Dannevirkes Rømning og Tilbagetoget i Nørrejylland.

Den almindelige Stemning var atter fuldstændigt paa hans Side.

»Bring mig min Hat og min Stok!« raabte Kancelliraaden til Opvarteren, ikke saameget, fordi han ikke selv vilde have den Ulejlighed at opsøge disse Gjenstande, som for at give sin Bortgang en imponerende Karakter, og forlod derpaa stolt Postgaardens hyggelige Restauration.

Den fredelige Ro, som ellers havde været Særkjendet for den lille By, var nu ganske forsvunden. Dens vigtigste Føreere stode bittert og skarpt ligeoverfor hinanden. Kancelliraaden hilste ikke længere sin gamle Ven Ludvigsen paa Gaden, Postmesteren ombyttede, som en vel noget ubestemt, men dog betydningsfuld Demonstration, sin fredelige Frakke men den gamle Ritmesteruniform og betragtede Redaktøren af Byens Avis, naar han mødte ham paa Gaden, paa en saadan Maade, at denne ansaa sin personlige Sikkerhed for truet og begyndte at gaae med en tyk Stok.

Det er en Selvfølge, at de hyggelige Sammenkomster om Aftenen ophørte. Postmesteren stiftede en lille, særskilt Klub paa det Hotel, som rivaliserede med Postgaarden. Man skulde der opbygge hinanden med Foredrag og anden selskabelig Underholdning; men, efterat Stifteren for et indskrænket Auditorium havde holdt en Række oplysende Foredrag om Kaffeetæret, sygnede det aandelige Liv i Klubben langsomt hen.

I Maanedernes Løb begyndte dog Spændingen at lægge sig. Postmesteren vedligeholdt vel trofast det samme Højdepunkt af politisk Forbittrelse mod Overlærer Ludvigsen og